

וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יִרְנְנוּ: יי לך זרוע עם גְּבוּרָה תָעֵז יְדֶךָ תִּרְוֶם
יְמִינֶךָ: טו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְבוֹן בְּכֹאֵף חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנֶיךָ:

זוהר תהלים

הרבה צדיקים נפטרים מהעולם, וכל זה למה, לפי שנתרחק בחי' הזכר מבחי' הנקבה, והמשפט אינו קרב בצדק הזאת, ועל זה כתוב (משלי יג) ויש נספה בלא משפט, שהמשפט נתרחק מן צדק הזאת ואינה נמתקת, והצדק יונקת ממקום אחר.

הַקְּבִ"ה אֵינוֹ יוֹשֵׁב עַל פְּסָא הֵהוּא אֶלָּא
בְּחֻתָּם הִזָּה שֶׁהוּא אֶמֶת

חסד ואמת יקדמו פניך (פס, טו) : [זוהר ח"ב (דף רכ): זוהר תורה] **פתח רבי אלעזר ואמר, כתוב** (ישעי' טז) והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שופט ודורש משפט ומהיר צדק, הרי נתבאר שמצד הימין ההוא [שלמעלה מעלה] נתתקן הכסא למטה קדי שהרי הקב"ה התקין לכסא הזה בחסד, וישב עליו באמת, שהוא תקון החותם של הכל, ואינו יושב על כסא ההוא אלא בחותם הזה שהוא אמת, באהל דוד, שהוא כסא הבית למטה, שופט ודורש משפט ומהיר צדק, שופט מצד הדין, ודורש משפט מצד של רחמים, ומהיר צדק, היינו כסא הדין שהוא בית דין שלמטה.

בְּהִשְׁתַּוְּקוּת. מְכַאן, כֵּל מִי שֶׁנִּכְסַף
דְּהִסְתַּכֵּל וְדָדַעַת, אֵף עַל גַּב שְׂלֵא יְכוּל
נ"א: ולא נותנים לו רשות] - השִׁבַּח הוּא שְׁלוֹ,
וְכֻלָּם מְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ.

צדק ומשפט מכון כסאך וגו' (פס, טו) : [זוהר ח"ג (דף רצא): זוהר תורה] אמר רבי שמעון צדק ומשפט הם שני מאורות תקון הכסא של המלך קני והם ההתחלה והשלמות של כל האמונה, ובהם מתעטרים כל הדינים שלמעלה ושלמטה, והכל נעלם במשפט, וצדק ניזונת מזה המשפט, ולפעמים נקראת ומלכי צדק מלך שלם, וכאשר נתעוררים דינים ממשפט הם כולם רחמים וכולם בשלימות, שהוא ממתיק לצדק הזאת והדינים נמתקים, וכלם יורדים לעולם בהשלמת הרחמים, ובכן היא השעה של התחברות העולמות בחי' זכר עם בחי' נקבה, וכל העולמות ברחמים ובשמחה, וכאשר נתרבים פשעי העולם ונטמא המקדש, ובחי' הזכר נתרחק מבחי' הנקבה ונחש התקיף מתחיל להתעורר קני אוי לעולם שניזון בזמן ההוא מזאת הצדק, הרבה מחנות משחיתים נתעוררים בעולם,

זיו הזוהר

קכג. זה סמא"ל השטן המקטרג התובע תמיד דינים ועונשין: קכד. פי' מן ג' ספירות הראשונות נאצלת מדת המלכות, כידוע בסוד כתר עליון איהו כתר מלכות ועלייהו אתמר מגיד מראשית אחרית:

קכב. משפט היינו מדת הרחמים כולל עלמא דדכורא, וצדק היינו המלכות מדת הדין כולל עלמא דנוקבא, וענין זה הוא התחלת יסוד האמונה לגרום בעובדתנו הזדווגותם להמשיך שפע מן השמים: